

Ülo Valvere

05.11.1925–12.09.2008

Ta ületas paar aastat tagasi kaheksaküm-
nendate piiri – see viitab ta tugevusele nii
mehe kui ka arstina.

Ta elu sai algase Tartus, kus tegi varakult
läbi “liivakastitoetri karjääri”, kuna armas-
tas juba lapsena mängida arsti. 1951. aastal
sai temast arst. Kuna ta oli tudengipõlves
olnud usin kirurgiaproffessor Artur Link-
bergi “poiss”, siis tähendas see, et temast
pidi saama kirurg. Saanud teada Saaremaal
vabanenud kirurgikohast, palus ta end suu-
nata sinna. Temast sai Kuressaare (tookord-
ne Kingissepp) Rajoonihaigla kirurg ja kahe
aasta pärast kirurgiaosakonna juhataja. Tol-
lest ajast alates töötas ta peale mõne erandi
juhtivatel kohtadel. Tema auks peab ütleva,
et kõrged kohad ei hakanud talle pähe, te-
mast ei saanud käske jagavat administraa-
torit. Ta suhtles oma kolleegidega sõbrali-
kult, sai hakkama ilma noomimiseta. Isegi
nõukogude aja tingimustes jäi ta soliidseks
härrasmeheks.

Pärast 18aastast tööd Saaremaal astus ta
Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini
Instituudis aspirantuuri, võttes uurimis-
teemaks “Pärasoole radikaalse operatsioo-
ni järgsed kusepõie tüsistused meestel”.
Väitekiri valmis kahes köites, neist teine

kujutab omalaadset anatoomiaatlast auto-
ri oma käega tehtud jooniste näol vastava
piirkonna närvide ja veresoonte keerukast
topograafilisest anatoomiast, millele ope-
ratsioonide ajal ei pööratud alati vajalikku
tähelepanu. Kaitsmine toimus 18. märtsil
1965 Tartus. Teadusemeest aga Ü. Val-
verest ei saanud. Ta oli praktiline arst ja
tahtis selleks ka jääda ning suundus tagasi
Saaremaa vaikusesse, nüüd juba esimese
teaduskraadiga onkoloogina Eestis. Teda
jätkus kõikjale – haiglasse, koju, kalavetele
ja jahimetsa – ja aastatel 1975–1980 laeva-
arstina ka maailmameredele ja ookeanidele.
Et vajati Vabariikliku Onkologia Dispan-
seri peaarsti, tuli meri asendada maismaaga
Tallinnas ja seda kuueks aastaks. Siis jälle
tagasi kodusaaarele arstiks-onkoloogiks kuni
pensionipõlveni.

2009. aasta vihmasse suve ühel haru-
kordselt päikesepaistelisel päeval sängitati
naeratused lõpetanud teeneka kirurgi põrm
Kuressaare Kudjape kalmistu mulda inglise
filoloogist abikaasa Silvi kõrvale. *Sit tibi terra
levis!*

Eesti Seniorkirurgide Seltsi auliiget
Ülo Valveret mälestavad seltsi liikmed